

Rotterdam is blijven wonen. Hij verdwijnt uit beeld.⁴⁷

We vinden Haesgen pas vijftien jaar later weer in het archief terug, op 4 juni 1647.⁴⁸ Ze woont nu in de Vogelenzang, heet weduwe van Matthijs Woutersz en is 68 jaar oud. Ze wordt niet als echtgenote van haar tweede man Pieter Woutersz opgevoerd. Die moet toen al zijn overleden.⁴⁹ De verwijzing naar haar eerste man is niet toevallig want ze treedt op als getuige in een zaak betreffende hun oude woning, het huis en erf aan de Kickersteeg Zuidzijde dat ze in 1630, na Matthijs' dood, aan Jacques Florijn had verkocht. Kennelijk had Florijn een burenrucie met Jan Snaets de Jonge over de afwatering. Haesgen verklaart namelijk dat het water komend van dat huis en erf al meer dan 25 jaar in de 'kocher' (koker) ten westen van het huis in de gang van de weduwe van Jan Snaets de oude wordt geloosd. Matthijs Woutersz had die gang in 1613 aan Jan Snaets de oude verkocht. Haesgen verklaarde bovendien dat meer dan veertig jaar geleden (dus rond de tijd van haar huwelijk) afspraken over de afwatering waren gemaakt. In die tijd, zei ze, woonde ze daar eerst bij haar vader, vervolgens apart, met haar man. Daarom kon ze dit met stelligheid verklaren. Uiteindelijk overleefde Haesgen alle betrokkenen uit dit verhaal. Op 11 mei 1659 werd ze in Rotterdam begraven, 80 jaar oud. Ze woonde toen aan het Doelwater, op twee pas afstand van haar geboortehuis. De cirkel was weer gesloten.

Ouderleed

Het tweede verhaal in het pamflet van 1610 meldt de geboorte van een jongetje dat zo

zwaar misvormd was dat het nauwelijks levensvatbaar was:

het is een knechtgen en heeft geen armen dan alleenlijc bewijs van armen / ende daer en is geen been [,] in den eenen slincker syde is hy ghelijck eenen arm tot aenden ellenboogh / ende die rechter syde is gelijc een stuc vleys sonder been / ende men seyt dat de moeder des kindts seer cranck is / dit wonder werck is een wonder te zien also deerlijcken dit staet dat alle menschen schreyen die het selve kint zien / is cloeck ende ghesont.⁵⁰

Dit verhaal is nog schrijnender dan het eerste, of misschien moeten we zeggen: anders schrijnend. De band met het eerste voorval is immers niet onmiddellijk inzichtelijk, al speelden ze beide in maart 1610 in Rotterdam en moeten ze gezamenlijk het nieuws van de dag zijn geweest. Maar het kan ook goed zijn dat het verband tussen de twee voorvallen voor de schrijver, uitgever en lezers in de *betekenis* ervan lag. In elk geval verscheen het pamflet heet van de naald, uiterlijk enkele dagen na de gebeurtenissen. Haesgens zaak is immers nog niet afgerond, en op het titelblad wordt iedereen opgeroepen het misvormde kind te gaan bekijken. De vermelding van de Pannekoekstraat als plaats van handeling was dan ook niet alleen een waarborg voor de authenticiteit van het verhaal maar ook een adres waar de nieuwsgierige Hollander zich aan het jongetje kon gaan vergapen.

Het is verleidelijk te proberen de ouders van het jongetje te identificeren. De meeste lijndraaiers, het beroep van de vader, waren achter de Kipstraat gevestigd, tussen de Pannekoekstraat en de Goudsewagenastraat.⁵¹ We